

ROZPORZĄDZENIE
PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia

**w sprawie składki na pokrycie kosztów działalności Krajowej Spółdzielczej Kasy
Oszczędnościowo-Kredytowej oraz nadzoru sprawowanego
przez Komisję Nadzoru Finansowego**

Na podstawie art. 46 ust. 3 ustawy z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych (Dz. U. z 2012 r. poz. 855 i 1166) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) wysokość, terminy uiszczania i sposób obliczania rocznej składki wnoszonej do Krajowej Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo-Kredytowej, zwanej dalej „Kasą Krajową”, przez spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe zrzeszone w Kasie Krajowej, zwane dalej „kasami”, przeznaczonej na pokrycie kosztów działalności Kasy Krajowej oraz nadzoru sprawowanego przez Komisję Nadzoru Finansowego nad kasami i Kasą Krajową, zwanej dalej „składką”;
- 2) podział składki pomiędzy Kasą Krajową a Komisję Nadzoru Finansowego.

§ 2. 1. Wysokość składki za dany rok oblicza się jako iloczyn procentowego udziału kasy w sumie aktywów wszystkich kas wykazywanych według stanu na dzień 31 grudnia roku poprzedniego oraz poniesionych ogółem kosztów nadzoru sprawowanego przez Komisję Nadzoru Finansowego nad kasami i Kasą Krajową w danym roku powiększonych o 11,111%, nie może stanowić ona jednak więcej niż 0,024% aktywów kasy wykazywanych według stanu na dzień 31 grudnia roku poprzedniego. Nie oblicza się składki należnej od kasy w roku, w którym kasa rozpoczęła działalność.

2. Wysokość sumy aktywów wszystkich kas na dzień 31 grudnia roku poprzedzającego rok, za który dokonywane jest rozliczenie, procentowy udział kasy w sumie aktywów wszystkich kas oraz wysokość poniesionych ogółem kosztów nadzoru nad kasami i Kasą Krajową w danym roku ustala Komisja Nadzoru Finansowego.

3. Wartość aktywów, o których mowa w ust. 2, ustala się na podstawie zbadanych i zatwierdzonych sprawozdań finansowych kas.

§ 3. Podział składki pomiędzy Kasę Krajową a Komisję Nadzoru Finansowego następuje w proporcji 10% do 90%.

§ 4. 1. Kasa ustala co kwartał zaliczkę na poczet należnej za dany rok składki w wysokości 0,006% aktywów wykazanych według stanu na dzień 31 grudnia roku poprzedniego.

2. Zaliczkę, o której mowa w ust. 1, kasa wpłaca najpóźniej do końca pierwszego miesiąca danego kwartału na wyodrębniony rachunek Kasy Krajowej.

3. Kasa, wpłacając zaliczkę, informuje Kasę Krajową o podstawie jej naliczenia, kwartale, za który jest należna, oraz o jej wysokości.

§ 5. 1. Kasa Krajowa wpłaca na rachunek bankowy Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego kwotę odpowiadającą sumie zaliczek wpłaconych przez kasy za dany kwartał, pomniejszoną o 10%.

2. Wpłaty, o której mowa w ust. 1, Kasa Krajowa dokonuje do 15. dnia drugiego miesiąca danego kwartału.

3. Kasa Krajowa, dokonując wpłaty, o której mowa w ust. 1, przekazuje Komisji Nadzoru Finansowego informację o łącznej kwocie należnych za dany kwartał zaliczek, podstawie naliczenia zaliczki w odniesieniu do poszczególnych kas wraz ze wskazaniem kwoty zaliczki wpłaconej przez daną kasę oraz wysokości odliczenia dokonanego zgodnie z ust. 1.

§ 6. 1. Wpłaty zaliczek, o których mowa w § 4 ust. 1, ulegają wstrzymaniu, w przypadku gdy suma wpłat, o których mowa w § 5 ust. 1, po dokonaniu przez Kasę Krajową wpłaty za dany kwartał będzie wyższa niż kwota prognozowanych dochodów na pokrycie zaplanowanych wydatków z tytułu kosztów nadzoru sprawowanego przez Komisję Nadzoru Finansowego nad kasami i Kasą Krajową w danym roku powiększona o 11,111%.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, Komisja Nadzoru Finansowego informuje Kasę Krajową o wstrzymaniu wpłat zaliczek najpóźniej na miesiąc przed terminem wpłaty przez kasy zaliczki za kolejny kwartał danego roku.

3. Na podstawie informacji, o której mowa w ust. 2, Kasa Krajowa informuje kasy o wstrzymaniu wpłat zaliczek najpóźniej na 15 dni przed terminem wpłaty przez kasy zaliczki za kolejny kwartał danego roku.

§ 7. 1. W przypadku gdy suma wpłaconych zaliczek, o których mowa w § 4 ust. 1, jest wyższa niż wysokość należnej za dany rok składki, powstaje nadpłata.

2. Komisja Nadzoru Finansowego do dnia 31 marca następnego roku ustala wartość należnej jej za dany rok składki, odpowiadającej poniesionym ogółem kosztom nadzoru nad kasami i Kasą Krajową w danym roku, oraz określa wartość składki należnej Kasie Krajowej w wysokości 11,111% poniesionych ogółem kosztów nadzoru nad kasami i Kasą Krajową w danym roku, maksymalną wartość składki należnej od wszystkich kas i wysokość powstałej nadpłaty. Następnie Komisja Nadzoru Finansowego zwraca na wyodrębniony rachunek Kasy Krajowej kwotę stanowiącą różnicę pomiędzy sumą wpłat, o których mowa w § 5 ust. 1, a poniesionymi ogółem kosztami nadzoru nad kasami i Kasą Krajową w danym roku.

§ 8. 1. W przypadku gdy suma wpłaconych zaliczek, o których mowa w § 4 ust. 1, jest niższa niż wysokość należnej za dany rok składki, powstaje niedopłata.

2. Komisja Nadzoru Finansowego do dnia 31 marca następnego roku ustala wartość należnej jej za dany rok składki, odpowiadającej poniesionym ogółem kosztom nadzoru nad kasami i Kasą Krajową w danym roku, określa wartość składki należnej Kasie Krajowej w wysokości 11,111% poniesionych ogółem kosztów nadzoru nad kasami i Kasą Krajową w danym roku, maksymalną wartość składki należnej od wszystkich kas i wysokość powstałej niedopłaty.

§ 9. W przypadku gdy suma wpłaconych zaliczek, o których mowa w § 4 ust. 1, jest równa wysokości należnej za dany rok składki, Komisja Nadzoru Finansowego do dnia 31 marca następnego roku ustala wartość należnej jej za dany rok składki, odpowiadającej poniesionym ogółem kosztom nadzoru nad kasami i Kasą Krajową w danym roku, określa wartość składki należnej Kasie Krajowej w wysokości 11,111% poniesionych ogółem kosztów nadzoru nad kasami i Kasą Krajową w danym roku, maksymalną wartość składki należnej od wszystkich kas oraz stwierdza równą wysokość sumy wpłaconych zaliczek i należnej za dany rok składki.

§ 10. Na podstawie kwot ustalonych lub określonych przez Komisję Nadzoru Finansowego, na podstawie § 7 ust. 2 albo § 8 ust. 2, w terminie 30 dni od dnia otrzymania ostatecznej decyzji Kasa Krajowa określa wartość składki należnej od poszczególnych kas.

§ 11. 1. W przypadku gdy składka należna od danej kasy za dany rok jest niższa niż suma zaliczek wniesionych przez daną kasę na poczet składki należnej za dany rok, powstaje nadpłata.

2. Kasa Krajowa zwraca nadpłatę na rachunek wskazany przez kasę albo, na wniosek kasy, zalicza nadpłatę na poczet składki należnej za rok bieżący.

§ 12. 1. W przypadku gdy składka należna od danej kasy za dany rok jest wyższa niż suma zaliczek wniesionych przez daną kasę na poczet składki należnej za dany rok, powstaje niedopłata.

2. Kasa obowiązana jest uiścić kwotę niedopłaty w terminie 14 dni od dnia otrzymania ostatecznej decyzji określającej wysokość niedopłaty, dokonując wpłaty na wyodrębniony rachunek Kasy Krajowej.

3. Po dokonaniu przez kasę wpłaty, o której mowa w ust. 2, Kasa Krajowa w terminie 14 dni wpłaca na rachunek bankowy Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego kwotę wpłaconą przez kasę pomniejszoną o 10%.

§ 13. Wysokość należnej składki za 2012 r. ustala się w sposób określony w § 8 ust. 2 oraz § 12 ust. 2 i 3, przyjmując, że wartość zaliczek, o których mowa w § 4 ust. 1, wynosi zero złotych.

§ 14. 1. Zaliczkę należną za pierwszy kwartał 2013 r. kasa wnosi wraz z zaliczką należną za drugi kwartał 2013 r.

2. Kasa Krajowa dokonuje pierwszej wpłaty, o której mowa w § 5 ust. 1, obejmującej zaliczki wpłacone za pierwszy i drugi kwartał 2013 r. w terminie do dnia 15 maja 2013 r.

§ 15. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

PREZES RADY MINISTRÓW

DONALD TUSK

UZASADNIENIE

Niniejsze rozporządzenie stanowi wykonanie przewidzianego w art. 46 ust. 3 ustawy z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych (Dz. U. z 2012 r. poz. 855 i 1166), zwanej dalej „ustawą”, upoważnienia dla Prezesa Rady Ministrów do określenia wysokości, terminów uiszczania oraz sposobów obliczania rocznej składki z funduszu oszczędnościowo-pożyczkowego wnoszonej przez spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe, zwane dalej „kasami”, do Krajowej Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo-Kredytowej, zwanej dalej „Kasą Krajową”, na pokrycie kosztów działalności Kasy Krajowej i kosztów nadzoru sprawowanego przez Komisję Nadzoru Finansowego, zwaną dalej „KNF”, oraz ustalenia podziału składki pomiędzy Kasę Krajową a KNF. Wytyczne zawarte w art. 46 ust. 3 ustawy nakazują uwzględnić konieczność skutecznego sprawowania nadzoru przez KNF oraz prawidłowej realizacji zadań Kasy Krajowej. Upoważnienie ma charakter obligatoryjny, a przepisy wykonawcze, które mają być wydane na jego podstawie są niezbędne dla prawidłowego funkcjonowania regulacji ustawowej.

W stanie prawnym poprzedzającym wejście w życie ustawy spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe nie podlegały publicznemu nadzorowi. Nadzór nad działalnością kas sprawowała Kasa Krajowa, a zrzeszone w niej kasy ponosiły z tego tytułu opłaty na rzecz Kasy Krajowej.

Zgodnie z art. 60 ustawy działalność kas i Kasy Krajowej podlega nadzorowi sprawowanemu przez Komisję Nadzoru Finansowego na zasadach określonych w tejże ustawie oraz w ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2012 r. poz. 1149, z późn. zm.). Zgodnie z brzmieniem art. 19 ust. 1 ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym, wydatki stanowiące koszty działalności KNF i Urzędu KNF, w wysokości określonej w ustawie budżetowej, są pokrywane z wpłat wnoszonych przez podmioty nadzorowane w wysokości i na zasadach określonych w przepisach odrębnych. W odniesieniu do spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych i Kasy Krajowej przepisy te zawarte są w art. 46 ustawy. Przepis art. 46 ust. 2 ustawy wskazuje, że składka na pokrycie kosztów działalności Kasy Krajowej oraz kosztów nadzoru sprawowanego przez KNF jest wnoszona w wysokości nie większej niż 0,024% aktywów danej kasy wykazywanych według stanu na dzień 31 grudnia roku poprzedniego.

Projektowane rozporządzenie wyznacza stawkę określającą wysokość rocznej składki na pokrycie kosztów działalności Kasy Krajowej i nadzoru sprawowanego przez KNF nad

kasami i Kasą Krajową, zwanej dalej „składką”, na poziomie dozwolonego ustawowo maksimum, tj. w wysokości 0,024% aktywów danej kasy. Ustalenie wysokości składki na tym poziomie jest niezbędne ze względu na szacowaną wielkość uzyskanych z tego tytułu środków w zestawieniu z kosztami na pokrycie, których środki te mają być przeznaczone. Na podstawie najbardziej aktualnych dostępnych danych, tj. danych za 2011 r., suma bilansowa systemu spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych wyniosła 15.600.000 tys. zł. Wyliczona na tej podstawie składka wyniosłaby 3.744 tys. zł.

Ustalania podziału składki pomiędzy KNF a Kasę Krajową, zgodnie z przepisem upoważniającym, zostały przekazane do określenia w przepisach wykonawczych. Projektowane rozporządzenie zakłada, że podział składki następuje w proporcji 10% dla Kasy Krajowej oraz 90% dla Komisji Nadzoru Finansowego (§ 3 ust. 1). Ustalając podział składki pomiędzy Kasę Krajową i Komisję Nadzoru Finansowego wzięto pod uwagę wysokość możliwych do uzyskania środków na pokrycie kosztów nadzoru sprawowanego przez KNF oraz kosztów działalności Kasy Krajowej, przewidywane koszty działalności Kasy Krajowej i koszty nadzoru KNF oraz fakt, że Kasa Krajowa dysponuje możliwościami pokrywania kosztów swojej działalności także z innych źródeł, podczas gdy koszty KNF pokrywane są wyłącznie z wpłat podmiotów nadzorowanych w ramach poszczególnych sektorów rynku finansowego.

Z przepisów ustawy wynika, że źródłami dochodów, które mogą być przeznaczane na pokrycie kosztów działalności Kasy Krajowej są:

- 1) lokaty kas w Kasie Krajowej (art. 37 ust. 1 pkt 2 ustawy),
- 2) część rezerwy płynnej – w zakresie, w jakim na wniosek Kasy Krajowej i za zgodą KNF, część rezerwy płynnej utrzymywana jest na rachunku Kasy Krajowej,
- 3) kredyty i pożyczki udzielane kasom (art. 44 ust. 1 pkt 7 ustawy),
- 4) gospodarka funduszem stabilizacyjnym (art. 55 ust. 3 ustawy)¹,
- 5) lustracja kas (art. 44 ust. 3) – koszty lustracji ponosi kasa poddana lustracji.

Należy przyjąć, że Kasa Krajowa, podobnie jak dotychczas będzie pokrywać koszty swojej działalności w większości z dochodów pochodzących z wyżej wskazanych źródeł. Zadania Kasy Krajowej nie zostały ustawowo zwiększone, a zatem wpływy ze składki, o której mowa w art. 46 ust. 1, będą uzupełnieniem innych dochodów, które Kasa Krajowa uzyskuje w ramach swojej działalności.

¹ Na koniec 2009 r. wartość funduszu stabilizacyjnego wynosiła 379,9 mln złotych – przyjmując, że Kasa Krajowa inwestuje całość w obligacje skarbowe 2-letnie o stałym oprocentowaniu 4%, to dochody z tego tytułu wyniosłyby 15,19 mln zł.

Z kolei w odniesieniu do Komisji Nadzoru Finansowego składka stanowi jedyne źródło pokrycia kosztów nadzoru nad tym sektorem. W przeciwieństwie do Kasy Krajowej, KNF ma status jednostki budżetowej, z tym zastrzeżeniem, że zgodnie z powoływanym już wyżej art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym, koszty działalności KNF i Urzędu KNF są pokrywane przez podmioty nadzorowane odpowiednimi wpłatami do budżetu państwa. Zważywszy na obowiązujące przepisy ustaw regulujących obciążenia poszczególnych sektorów rynku finansowego kosztami nadzoru, wskazać trzeba na generalną zasadę ponoszenia ciężarów kosztów nadzoru nad danym sektorem przez podmioty prowadzące w tym sektorze działalność poddaną nadzorowi. Przewidziany w ustawie mechanizm finansowania kosztów nadzoru powinien zatem w pierwszym rzędzie, zgodnie z brzmieniem art. 19 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (będącej w odniesieniu do projektowanych przepisów wykonawczych tzw. ustawą współobowiązującą), zapewnić pokrycie kosztów nadzoru nad kasami i Kasą Krajową, które nie mogą być pokryte z innych źródeł. Należy przy tym wskazać, że Kasa Krajowa, która zgodnie z ustawą także podlega nadzorowi KNF, nie ponosi kosztów nadzoru. Koszty nadzoru nad Kasą Krajową pokrywają kasy, dzięki czemu koszty Kasy Krajowej nie zostaną obciążone kosztami nadzoru sprawowanego przez KNF.

Określony w projektowanym rozporządzeniu sposób obliczania składki i terminy jej uiszczania są zbliżone do rozwiązań zastosowanych w analogicznych rozporządzeniach Prezesa Rady Ministrów odnoszących się do banków, zakładów ubezpieczeń i reasekuracji oraz powszechnych towarzystw emerytalnych².

Algorytm wyliczenia należnej od danej kasy składki określony został w § 2 ust. 1. Pozwala on na proporcjonalne rozliczenie kosztów pomiędzy poszczególnymi kasami w odniesieniu do rzeczywiście poniesionych w danym roku kosztów nadzoru oraz kosztów działalności Kasy Krajowej z zachowaniem ustawowego ograniczenia wysokości składki do wysokości 0,024% wartości aktywów kasy oraz ograniczenia w zakresie możliwych do pokrycia kosztów działalności Kasy Krajowej – do wysokości 11,111% wartości kosztów nadzoru KNF nad

² Są to: rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 27 grudnia 2007 r. w sprawie wpłat na pokrycie kosztów nadzoru nad bankami (Dz. U. Nr 249, poz. 1855, z późn. zm.), rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 30 maja 2011 r. w sprawie wpłat na pokrycie kosztów nadzoru nad działalnością w zakresie funduszy emerytalnych i pracowniczych programów emerytalnych (Dz. U. Nr 112, poz. 655), rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 lipca 2012 r. w sprawie wpłat na pokrycie kosztów nadzoru nad instytucjami płatniczymi oraz opłat za niektóre czynności Komisji Nadzoru Finansowego (Dz. U. poz. 843), rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 lipca 2012 r. w sprawie wpłat na pokrycie kosztów nadzoru nad biurami usług płatniczych (Dz. U. poz. 844) oraz rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 sierpnia 2012 r. w sprawie wpłat na pokrycie kosztów nadzoru nad działalnością ubezpieczeniową, reasekuracyjną oraz w zakresie pośrednictwa ubezpieczeniowego (Dz. U. poz. 978).

kasami i Kasą Krajową. Jest to spójne z ustanowioną w § 3 proporcją podziału składki pomiędzy KNF a Kasę Krajową.

Przyjęcie w § 2 ust. 1, a dalej także w § 6 ust. 1, § 7 ust. 2 oraz § 8 ust. 2 wskaźnika 11,111% powiększającego kwotę kosztów nadzoru nad kasami i Kasą Krajową sprawowanego przez KNF, wynika z ustalenia proporcji 10% do 90% dla podziału składki. Wartość 10% pomniejszenia kwoty łącznej odpowiada 11,111% powiększeniu kwoty pomniejszonej, tym samym taki właśnie wskaźnik musi zostać zastosowany dla uzyskania wyjściowej wartości kwoty łącznej, która w omawianych przypadkach stanowi poziom odniesienia. Przepis ten również określa dla kasy, która rozpoczyna działalność poziom składki za rok rozpoczęcia działalności na poziomie zero, co w konsekwencji oznacza brak obowiązku ustalania i wnoszenia zaliczek za ten rok. Przyjęcie takiego rozwiązania jest wynikiem specyficznego uregulowania przez ustawodawcę podstawy obliczenia należności z tytułu składki. Zgodnie z art. 46 ust. 1 wysokość należnej składki kasa wylicza w odniesieniu do wartości aktywów według stanu na dzień 31 grudnia poprzedniego roku, co oznacza, że kasa musiałaby prowadzić w tym dniu działalność. Wskazywanie w rozporządzeniu innej podstawy do ustalenia należności z tytułu składki pozostawałoby w sprzeczności z przepisem ustawy upoważniającej.

Projektowane rozporządzenie, analogicznie do regulacji odnoszącej się do wpłat z tytułu kosztów nadzoru wnoszonych przez banki, instytucje płatnicze i biura usług płatniczych, zakłady ubezpieczeń i reasekuracji oraz powszechnie towarzystwa emerytalne, wprowadza zaliczkowy sposób uiszczania należnej składki. Zmniejsza to bieżące obciążenia finansowe kas i odpowiada sukcesywnemu charakterowi ponoszenia kosztów działalności przez Kasę Krajową i KNF.

Zgodnie z brzmieniem § 4 ust. 1 zaliczki wpłacane będą przez poszczególne kasy na rachunek Kasy Krajowej kwartalnie w wysokości $\frac{1}{4}$ należnej za dany rok składki. W ust. 2 uregulowany został termin wnoszenia zaliczek, a w ust. 3 wskazano na zakres informacji jakie powinny być przekazane przez kasę dokonującą wpłaty zaliczki, aby umożliwić późniejsze rozliczenie należności z tego tytułu.

Z kolei Kasa Krajowa, zgodnie z § 5, przekazuje kwotę należnych zaliczek na rachunek Urzędu KNF pomniejszoną o 10%, z przeznaczeniem potrąconej kwoty na zaliczkowe pokrycie kosztów swojej działalności. Analogicznie, w ust. 2 uregulowany został termin wnoszenia zaliczek, a w ust. 3 wskazano na zakres informacji jakie powinny być przekazane przez Kasę Krajową wraz z wpłatą, co umożliwić ma późniejsze rozliczenie należności z tytułu składki.

Rozporządzenie przewiduje w § 6 mechanizm wstrzymania wpłat przez kasy zaliczek, w przypadku gdy kwota zaliczek za kolejny kwartał danego roku wpłaconych przez Kasę Krajową, zgodnie z § 5 ust. 1, będzie przewyższać kwotę prognozowanych dochodów na pokrycie zaplanowanych wydatków z tytułu kosztów nadzoru sprawowanego przez KNF nad kasami i Kasą Krajową powiększoną o 11,111% należnej składki. Powiększenie to wynika z dokonywanych przez Kasę Krajową odliczeń w wysokości 10% wpłacanych składek. Rozwiązanie polegające na wstrzymaniu wpłat zaliczek funkcjonuje także w odniesieniu do wpłat na pokrycie kosztów nadzoru dokonywanych przez banki, instytucje płatnicze i biura usług płatniczych, zakłady ubezpieczeń i reasekuracji oraz powszechne towarzystwa emerytalne – zwalnia to podmioty z obowiązku wnoszenia wpłat, które najprawdopodobniej podlegałyby zwrotowi w wyniku rozliczenia rocznego.

Mechanizm dokonywania rozliczania wpłat z tytułu składki jest dwustopniowy i odpowiada modelowi wnoszenia wpłat z tytułu należnej składki ukształtowanemu przez ustawodawcę w art. 46 ust. 1 ustawy. Zgodnie z powołanym przepisem kasy wnoszą składki do Kasy Krajowej, ta zaś – co wynika już z przepisów rozporządzenia, ale jest konsekwencją rozwiązania ustawowego – przekazuje właściwą część składki KNF. Należy zauważyć, że analogicznie skonstruowany został mechanizm uiszczania zaliczek z tytułu składki. Mając na względzie rolę Kasy Krajowej, rozporządzenie przewiduje, że rozliczenie roczne dokonywane jest przez KNF na poziomie składki należnej ogółem oraz przez Kasę Krajową w odniesieniu do poszczególnych kas. Rozliczenie pomiędzy KNF a Kasą Krajową obejmujące łączną kwotę zaliczek wpłaconych przez Kasę Krajową zgodnie z § 5 ust. 1 w zestawieniu z ustaloną przez KNF wysokością rzeczywistych kosztów nadzoru sprawowanego przez KNF nad spółdzielczymi kasami oszczędnościowo-kredytowymi i Kasą Krajową w danym roku. W odniesieniu do poszczególnych kas rozliczenia dokonuje natomiast Kasa Krajowa, opierając się jednak na wartościach, które ustaliła lub określiła Komisja Nadzoru Finansowego. Zgodnie z art. 19 ust. 5 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym, do wpłat, o których mowa w ust. 1, stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 r. poz. 749, z późn. zm.), co skutkuje w szczególności tym, że czynności związane z ustalaniem lub określaniem należności następować będą w formie decyzji administracyjnych.

Projektowane rozporządzenie reguluje sposób rozliczenia wpłacanych kwartalnie przez kasy zaliczek, przewidując odpowiednio: wystąpienie nadpłaty i tryb jej pokrycia (§ 7 i § 11), wystąpienie niedopłaty i tryb jej zwrotu (§ 12), a także specyficzną sytuację, w której wysokość sumy wpłaconych zaliczek jest równa wysokości należnej składki (§ 9).

Mechanizm dwustopniowego rozliczenia pozwala uwzględnić, że nadpłata bądź niedopłata nie musi oznaczać odpowiednio nadpłaty bądź niedopłaty w odniesieniu do poszczególnych kas, jest to bowiem zależne od prawidłowości wnoszenia zaliczek przez daną kasę. Należy zaznaczyć, że Kasa Krajowa zobowiązana jest do przekazywania KNF wyłącznie odpowiednio pomniejszonych kwot składki wniesionej, tj. kwot rzeczywiście wpłaconych na rachunek Kasy Krajowej przez kasy, nie zaś kwot należnych. Tym samym Kasa Krajowa nie została obciążona obowiązkiem pokrywania ewentualnego niedoboru, choć należy przyjąć, że odpowiadać będzie za egzekucję należnych wpłat od poszczególnych kas. Wskazane w przepisach projektowanego rozporządzenia terminy dokonania rozliczenia odpowiadają możliwości uzyskania przez KNF danych w zakresie rzeczywistych kosztów nadzoru w danym roku – są to bowiem wielkości ustalane po zakończeniu roku, którego dotyczą.

Przepisy § 13 i § 14 mają charakter przepisów przejściowych. Zgodnie z § 13 wysokość zaliczki za okres od dnia wejścia w życie rozporządzenia do dnia 31 grudnia 2012 r. ustalono na poziomie zero, natomiast wysokość należnej składki za 2012 r. ustala się zgodnie z § 8 ust. 2 oraz § 12 ust. 2 i 3 rozporządzenia. Jest to rozwiązanie dostosowujące kształt regulacji do możliwego momentu jej wejścia w życie. Tym samym niecelowe staje się pobieranie zaliczek, a składka należna za rok 2012 zostanie ustalona na zasadach ogólnych.

Przy przyjęciu, że wartość wpłaconych zaliczek jest zerowa w związku regulacją w § 13, całość należnej za 2012 r. składki odpowiadającej kosztom nadzoru nad sektorem spółdzielczych kas oszczędnościowo – kredytowych, powiększona o udział w składce Kasy Krajowej, stanowić będzie niedopłatę, która zostanie rozliczona na zasadach ogólnych. Zważywszy na obowiązywanie ustawy od dnia 27 października 2012 r., wysokość składki należnej za 2012 r. będzie odpowiednio niższa niż w kolejnych latach. Będzie to wynikać z tego, że koszty nadzoru nad sektorem spółdzielczych kas oszczędnościowo – kredytowych ponoszone są przez odpowiednio krótszy okres roku, a część składki przypadająca Kasie Krajowej musi pozostawać w ustalonej § 3 proporcji do części składki należnej KNF, jest więc tą wielkością warunkowaną.

Przepis zawarty w § 14 ust. 1 wskazuje opóźnienie terminu wpłaty zaliczki za pierwszy kwartał 2012 r. informując o tym, że zaliczkę za pierwszy kwartał 2013 r. kasa wnosi wraz z zaliczką należną za drugi kwartał. Ust. 2 określa termin 15 maja 2013 r. jako termin pierwszej wpłaty sumy zaliczek za I i II kwartał jaką Kasa Krajowa wpłaci z otrzymanych od kas zaliczek do Komisji Nadzoru Finansowego.

Przepis końcowy, zawarty w § 15, przewiduje, że rozporządzenie wejdzie w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia, więc bez okresu *vacatio legis*, co związane jest

z obowiązywaniem ustawy upoważniającej od dnia 27 października 2012 r. i obligatoryjnego charakteru upoważnienia ustawowego do wydania rozporządzenia. Rozwiązanie to jest spójne z rozwiązaniem przewidzianym w § 14 ust. 1.

Należy podkreślić, że zgodnie z art. 4 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2011 r. Nr 197, poz. 1172, z późn. zm.), akty normatywne zawierające przepisy powszechnie obowiązujące, ogłaszane w dziennikach urzędowych wchodzą w życie po upływie czternastu dni od dnia ich ogłoszenia, chyba że dany akt normatywny określi termin dłuższy. W uzasadnionych przypadkach akty normatywne mogą wchodzić w życie w terminie krótszym niż czternaście dni, a jeżeli ważny interes państwa wymaga natychmiastowego wejścia w życie aktu normatywnego i zasady demokratycznego państwa prawnego nie stoją temu na przeszkodzie, dniem wejścia w życie może być dzień ogłoszenia tego aktu w dzienniku urzędowym. W ocenie projektodawcy ustalenie dnia wejścia w życie rozporządzenia na dzień następujący po dniu jego ogłoszenia zapewni zachowanie minimalnego *vacatio legis*. W związku z wejściem ustawy w życie w dniu 27 października 2012 r., rezygnacja z 14-dniowego okresu *vacatio legis* jest konieczna dla zapewnienia skuteczności nadzoru sprawowanego przez Komisję Nadzoru Finansowego. Nie jest sprzeczne z zasadami demokratycznego państwa prawnego.

Zawarte w projekcie regulacje nie stanowią przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597) dlatego też projekt rozporządzenia nie podlega procedurze notyfikacji.

W opinii projektodawcy regulacja nie mieści się w zakresie przedmiotowym zagadnień podlegających konsultacjom z Europejskim Bankiem Centralnym, zgodnie z art. 2 ust. 1 decyzji Rady 98/415/WE z dnia 29 czerwca 1998 r. w sprawie konsultacji Europejskiego Banku Centralnego udzielanych władzom krajowym w sprawie projektów przepisów prawnych (Dz. Urz. WE L 189 z 3.7.1998, str. 42).

W opinii projektodawcy projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

W związku z art. 50 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 157, poz. 1240, z późn. zm.) należy podnieść, że projektowane przepisy nie będą miały wpływu na sektor finansów publicznych polegającego na zwiększeniu wydatków lub zmniejszeniu dochodów jednostek sektora finansów publicznych, gdyż projektowane przepisy

dotyczą zwiększenia dochodów budżetu państwa w wysokości odpowiadającej zwiększonym wydatkom.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) projekt został udostępniony na stronach urzędowego informatora teleinformatycznego – Biuletynu Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji oraz Ministerstwa Finansów, jednak żaden podmiot nie wyraził zainteresowania wzięciem udziału w tym procesie.

Ocena skutków regulacji (OSR)

1. Podmioty, na które będzie oddziaływał akt normatywny

Projektowane rozporządzenie oddziaływać na spółdzielcze kasy oszczędnościowo – kredytowe, Krajową Spółdzielczą Kasę Oszczędnościowo – Kredytową oraz na Komisję Nadzoru Finansowego i Urząd Komisji Nadzoru Finansowego.

2. Konsultacje społeczne

Projekt został przekazany do konsultacji społecznych do Krajowej Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo – Kredytowej, Związku Banków Polskich, Krajowego Związku Banków Spółdzielczych, Konferencji Pracodawców Finansowych. W dniu 13 września 2012 r. odbyła się konferencja uzgodnieniowa, podczas której stwierdzono rozbieżności stanowisk Komisji Nadzoru Finansowego i Krajowej Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo – Kredytowej w zakresie proporcji podziału składki. Proponowany przez Krajową Spółdzielczą Kasę Oszczędnościowo – Kredytową podział składki w proporcji 50% dla Komisji Nadzoru Finansowego, 50% dla Krajowej Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo – Kredytowej nie wydaje się odpowiednim rozwiązaniem z uwagi na fakt, że przedmiotowa składka stanowi jedyne źródło pokrycia kosztów nadzoru nad sektorem skok dla Komisji Nadzoru Finansowego posiadającej status jednostki budżetowej, jak również zgodnie art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym, koszty działalności KNF i Urzędu KNF są pokrywane przez podmioty nadzorowane odpowiednimi wpłatami do budżetu państwa. W związku z powyższym po dokonaniu szczegółowej analizy zgłoszonych uwag przyjęto podział składki w proporcji 10% dla Kasy Krajowej, 90% dla Komisji Nadzoru Finansowego.

3. Wpływ aktu normatywnego na dochody i wydatki sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

W związku z objęciem spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych oraz Krajowej Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo-Kredytowej nadzorem Komisji Nadzoru Finansowego i wprowadzeniu w ustawie regulacji zapewniającej pokrywanie kosztów nadzoru ze składek dokonywanych przez podmioty nadzorowane – kasy i Kasę Krajową, odpowiedniemu zwiększeniu ulegnie strona dochodowa i wydatkowa budżetu państwa w części Urzędu Komisji Nadzoru Finansowego. Szacując, wysokość składki przekazywanej do KNF na podstawie dostępnych danych za 2011 r., składka przekazywana do KNF wyniosłaby

3.369,6 tys. zł. Wzrost wydatków budżetowych związanych z nadzorem nad spółdzielczymi kasami oszczędnościowo-kredytowymi i Kasą Krajową będzie rekompensowany przez wzrost dochodów z tytułu wpłat składki wnoszonej w takiej wielkości przez spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe.

4. Wpływ aktu normatywnego na rynek pracy

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na rynek pracy

5. Wpływ aktu normatywnego na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorstw

Projektowane rozporządzenie ustala zasady określenia wysokości, terminy uiszczania oraz sposobów obliczania rocznej składki wnoszonej przez spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe na pokrycie kosztów działalności Kasy Krajowej i kosztów nadzoru sprawowanego przez Komisję Nadzoru Finansowego oraz ustala podział składki pomiędzy Kasę Krajową a KNF. Obciążenie kas daniną publiczną w formie składki wynika z przepisów ustawy, a rozporządzenie ustala w granicach ustawowego maksimum wysokość tej daniny. Wejście w życie projektowanych przepisów nie będzie miało istotnego wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość. Analogiczne bądź zbliżone obciążenia związane z ponoszeniem kosztów nadzoru ponoszone są przez inne kategorie podmiotów prowadzących działalność na rynku finansowym, a w obrębie sektora wszystkie kasy będą obciążone daniną w sposób proporcjonalny do wysokości swoich aktywów.

6. Wpływ aktu normatywnego na sytuację i rozwój regionalny

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

7. Źródła finansowania wprowadzenia aktu normatywnego

Projektowane rozporządzenie jest neutralne dla budżetu państwa. Ustanawia mechanizm finansowania dla realizacji zadań Komisji Nadzoru Finansowego wynikający z ustawy z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych. Czynności wykonywane przez KNF w związku z realizacją rozporządzenia będą sfinansowane w ramach ustanowionego mechanizmu jako element kosztów ponoszonych w związku z nadzorem nad sektorem spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych.